

Szegedi Ítéltábla
Bf.I.550/2020/11.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2021. május 12. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntette miatt vádlottl ellen indult büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 2020. október 12. napján kihirdetett 13.B.139/2020/32. számú ítéletét *megváltoztatja* a következők szerint:

az emberölés bűntettét a Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, *c) pont 2. fordulata*, d) pont, f) pont és k) pont *1. fordulata* szerint *minősíti*.

A közbizalom elleni bűncselekmény jogszabályi alapja a Btk. 346. § (1) bekezdés c) pont *1. fordulata*.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A 2017. március 23. napjától 2021. május 12. napjáig az alapügyben már végrehajtott szabadságvesztést a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

Megállapítja, hogy a vádlott személyazonosító okmányának száma: okmány száma, tényleges tartózkodás helye: tényleges tartózkodási hely neve.

Kötelezi a vádlottat, hogy fizessen meg az államnak 14.400,- (tizennégyezer-négyszáz) forint, a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Pécsi Törvényszék Gazdasági Hivatalának külön felhívása szerint.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Pécsi Törvényszék a 2020. október 12. napján kihirdetett ítéletével hatályon kívül helyezte a Pécsi Törvényszék 7.B.195/2017/35. számú és a Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Bf.I.32/2018/6. számú ítéletének a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására és a bűnügyi költségre vonatkozó részét.

[2] A 2017. március 23. napjától előzetes fogvatartásban volt, majd 2019. január 8. napjától szabadságvesztést töltő vádlottl vádlott bűnösségét emberölés büntetében [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b), d), f), k) pont] és okirattal visszaélés vétségében [Btk. 346. § (1) bekezdés c) pont] állapította meg.

[3] Ezért halmazati büntetésül életfogytig tartó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház, amelyből a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

[4] A törvényszék rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költségről is.

[5] A Pécsi Törvényszék 7.B.195/2017/35. számú és a Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Bf.I.32/2018/6. számú ítéletének egyéb rendelkezéseit hatályában tartotta.

[6] Az elsőfokú ítélettel szemben a vádlott és a védő – egyezően – a büntetés enyhítése, a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének kizárására vonatkozó rendelkezés mellőzése, és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi idejének meghatározása érdekében jelentett be fellebbezést.

[7] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség Bf.167/2020/7. számú átiratában a fellebbezéseket alaptalanoknak tartotta és indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 598. § (2) bekezdése alapján a fellebbezéseket tanácsulésen bírálja el, egyúttal bejelentette, hogy nyilvános ülés kitűzése esetén azon részt kíván venni. Rámutatott, hogy a fellebbezéseket kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, ezért a Be. 590. § (3) bekezdése szerint – figyelemmel a Be. 590. § (5) és (7) bekezdésére is – a felülbírálat terjedelme korlátozott.

[8] A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 97. § (2) bekezdése alapján indítványozta a vádlott korábbi elítélésére vonatkozó tények, és erre figyelemmel a vádlott korábbi büntetésének súlyosító körülménykénti értékelésének mellőzését. Az elsőfokú bíróság által számba vett egyéb súlyosító körülményekre tekintettel az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[9] A Kúria a 2020. november 24. napján meghozott Bkk.I.1244/2020/2. számú végzésével a másodfokú eljárás lefolytatására a Szegedi Ítéltáblát jelölte ki.

[10] A Kúria e végzésére tekintettel a másodfokú bíróság melletti ügyészi tevékenységet a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség látta el (Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.330/2020/2. számú átirata).

[11] Az ítéltábla az ügyben a Be. 598. § (3) bekezdése alapján nyilvános ülést tartott.

[12] A védő a nyilvános ülésen a fellebbezését az írásban benyújtott indokolásával egyezően adta elő. A vádlott személyiség-szerkezetére, az általános és a speciális prevencióra, illetve a büntetés kiszabási körülmények általa indítványozott kiegészítésére és helyesbítésére figyelemmel kérte a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározását.

[13] A fellebbezési nyilvános ülésen az ügyészség az átiratában foglaltakat mindenben fenntartotta. Azt kiegészítette azzal, hogy további enyhítő körülményként indítványozta figyelembe venni az időmúlást, aminek azonban a büntetés kiszabásánál a kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekmény miatt csekély jelentősége van. Észrevételezte, hogy a közbizalom elleni bűncselekmény jogszabályi megjelölése nem felelt meg a 61. BK vélemény 3/a. pontjának, mert az elkövetési magatartás fordulatát nem határozta meg. Hivatkozott a Btk. 2018. január 1. napjától hatályos 92/B. § rendelkezésére, ami a már végrehajtott büntetés beszámítására vonatkozó szabályokat tartalmazza.

[14] Ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta azzal, hogy a másodfokú bíróság helyesbítse a közbizalom elleni bűncselekmény jogszabályi alapját és az elbíráláskori Btk. rendelkezéseit alkalmazva, a kiszabott szabadságvesztésbe számítsa be a már végrehajtott szabadságvesztést, valamint kötelezze a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére.

[15] A fellebbezés alaptalan, a főügyészség indítványai alaposak.

[16] Tekintettel arra, hogy a fellebbezések bejelentésére a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján került sor, az ítéltábla a Be. 590. § (3) bekezdése alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését bírálta felül. A korlátozott felülbírálat azonban a Be. 590. § (5) bekezdése alapján kiterjedt a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezések, valamint azon eljárási szabályok megtartásának a vizsgálatára is, amelyek megsértése esetén a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni;

[17] a Be. 590. § (7) bekezdése alapján pedig kiterjedt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezésekre is.

[18] Az ítéltábla e vonatkozásban azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság eljárása a perrendi szabályoknak megfelelt, olyan eljárási szabályt nem sértett, amely az elsőfokú ítéletnek a Be. 607. § (1) bekezdése, illetve a 608. § (1) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezését eredményezné.

[19] A bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezés is törvényes, így a terhelt felmentésének vagy vele szemben az eljárás megszüntetésének sincs helye.

[20] A másodfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, ha a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be.

[21] A Be. 606. § (3) bekezdése szerint, ha az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye.

[22] Az elsőfokú bíróság a Be. 565. § (1) bekezdésére is figyelemmel a vádlott bűnösségét a bűnösség beismerésére, a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására és az eljárás ügyirataira alapította.

[23] A törvényszék az eljárása során figyelemmel volt a Be. 646-647. §-aiban írt, a perújítás jellegéből folyó eltérő rendelkezésekre is.

[24] Mindezekre tekintettel az elsőfokú ítélet tényállása megegyezett az alapügyben megállapított, illetve a Pécsi Fellebbviteli Főügyészség Bf.9/2020/9. számú perújítási indítványában írt tényállással.

[25] A Be. 561. § (3) bekezdés b) pontja alapján az ügydöntő határozat indokolásának tartalmaznia kell a vádlott korábbi büntetéseire vonatkozó adatok közül azokat, amelyek a határozat meghozatalakor jelentőséggel bírtak, ugyanezen rendelkezés c) pontja szerint a bíróság által megállapított tényállást.

[26] Osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, miszerint korlátozott felülbírálat esetén a tényálláshoz kötöttség szabálya az úgynevezett történeti tényállásra vonatkozik.

[27] A Btk. 97. § (2) bekezdése szerint a büntetőjogi felelősség megállapítására, a kiszabott büntetésre és az alkalmazott intézkedésre vonatkozó adatokat közhiteles hatósági nyilvántartás tartalmazza a törvényben meghatározott időpontig, ezt követően hátrányos jogkövetkezmény az elítélés miatt már nem állapítható meg az elítélttel szemben.

[28] A terheltnek az elsőfokú ítélet [6] bekezdésében írt korábbi elítélését az elsőfokú iratok 8. sorszám alatti priusz már nem tartalmazza, ezért azt a másodfokú bíróság a hivatkozott Btk. rendelkezése alapján mellőzte.

[29] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy nyilvánvaló elírás folytán az elsőfokú ítélet [1] bekezdése pontatlanul tartalmazta a bevételi bizonylat számát, az helyesen bizonylatszám.

[30] Az elsőfokú bíróság az általa megállapított – és a már hivatkozott törvényi rendelkezések alapján a másodfokú eljárásban is irányadónak tekintett – tényállásból helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, de az élet elleni bűncselekmény minősítése helyesbítésre szorult.

[31] Az irányadó tényállás szerint a vádlottat mindkét sértett esetében az értékszerzés motiválta.

[32] sértett² sértettnél az ölési cselekmény közvetlen kapcsolatban állt az értékek megszerzésével: amikor a sértett a vádlottat lényegében tetten érte, a vádlott a nála lévő fejszével nyomban rátámadt a sértetre, többször fejbe ütötte, esélyt sem adva a nyolcvanegy éves sértettnak a védekezésre, illetve a túlélésre. Ezt követően a vádlott a házban értékek után kutatott, és eltulajdonította a sértett pénztárcáját a benne lévő készpénzzel és okiratokkal.

[33] A vádlott ez esetben az emberölés büntetett nyereségvágyból, a bűncselekmény elhárítására idős koránál fogva korlátozottan képes személy sérelmére követte el.

[34] sértett neve esetében is az értékek utáni kutatás közben érte őt tetten a nyolcvannyolc éves sértett. Az irányadó tényállás szerint a vádlott azért bántalmazta a sértettet, hogy a cselekménye ne derüljön ki. Miután az idős koránál, egészségi állapotánál fogva a vádlottnál lényegesen gyengébb fizikumú sértett a földre került, a vádlott további kutatást már nem végzett az ingatlanban. Azért, hogy cselekményét leplezze, a ház több helyiségében tüzet gyújtott és a bántalmazott, földön fekvő sértettet magára hagyta. A sértett halálának oka a füstbelégzés miatti szén-monoxid mérgezés volt.

[35] Azt, hogy a vádlott kifejezetten kívánta a sértett halálát, bizonyítja, hogy az általa is tudottan idős korú, gerincbántalma miatt nehezen mozgó sértettet többféle módon bántalmazta: előbb késsel megszúrta, majd többször meg is ütötte. Ezután a földön fekvő magatehetetlen sértetre rágyújtotta a házat. Annak érdekében, hogy az ingatlan a lehető legbiztosabban a tűz martalékává váljon – benne a sértettel –, a vádlott több helyiségben is tüzet okozott. Ezért a vádlott az élet elleni bűncselekményt egyenes szándékkal követte el.

[36] Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy az átlagost lényegesen meghaladó szenvedéssel járó (amilyen például a tűzhalál) rendkívüli embertelenséggel, brutalitással, gátlástalanul véghez vitt ölési cselekmények a különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés megállapítására adnak alapot (3/2013. Büntető jogegységi határozat II/4. pont).

[37] Az irányadó tényállás szerint a vádlott eredeti szándéka sértett neve sértett esetében vagyoni elleni bűncselekmény (lopás) elkövetésére irányult, majd ezt követően a bűncselekmény leplezése végett ölte meg a sértettet. A már hivatkozott 3/2013. Büntető jogegységi határozat II/3. pontja szerint: ha az elkövető más bűncselekmény megvalósítása, avagy már véghez vitt más bűncselekmény leplezése, nyomainak eltüntetése vagy a felelősségre vonás elkerülése végett követi el az ölési cselekményt, az aljas indokból vagy célból elkövetett emberölés megállapításának van helye.

[38] Az indok és a cél szerinti megkülönböztetés a szándék fajtája szempontjából lényeges. A célzatos elkövetésnek az egyenes szándék az előfeltétele.

[39] Az előzőekben az ítéltábla már rámutatott, hogy az irányadó tényállásból a vádlott egyenes szándékára lehetett következtetni.

[40] Mindezek alapján a sértett neve sérelmére elkövetett bűncselekmény aljas célból, különös kegyetlenséggel, a bűncselekmény elhárítására idős koránál fogva korlátozottan képes személy sérelmére elkövetett emberölés büntettének minősül.

[41] A 6/2009. Büntető jogegységi határozatra is figyelemmel az ügyben perújítás elrendelésére került sor, mert utóbb derült ki, hogy a terhelt az ítélethozatalt megelőzően további olyan cselekményt (emberölés) is elkövetett, amely a már elbírált bűncselekménnyel (sértett2 sérelmére elkövetett emberölés) az összefoglalt bűncselekmény törvényi egységébe tartozik.

[42] Tekintettel arra, hogy a perújítási eljárásban a bíróság a vádlott bűnösségét sértett neve sérelmére elkövetett emberölés büntettében is megállapította, így cselekménye több ember sérelmére elkövetettnek is minősül.

[43] A kifejtettek alapján az ítéltábla a vádlott élet elleni bűncselekményét a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja, c) pont 2. fordulata, d) pontja, f) pontja és k) pont 1. fordulata szerint minősülő nyereségvágyból, aljas célból, különös kegyetlenséggel, több ember sérelmére, a bűncselekmény elhárítására idős koránál fogva korlátozottan képes személy sérelmére elkövetett emberölés büntettének minősítette.

[44] Osztotta a másodfokú bíróság a fellebbviteli főügyészség észrevételét a közbizalom elleni bűncselekmény jogszabályi alapját illetően. A 61. BK vélemény 3/a. pontja szerint az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira a fordulat megjelöléssel kell utalni.

[45] A vádlott sértett2 sértettől a készpénzen kívül négy darab közokiratot is elvett, amelyeket utóbb elégetett. A Btk. 346. § (1) bekezdés c) pontja szerinti okirattal visszaélés elkövetési magatartásai a jogtalan elvétel, vagy a jogosult előli jogtalan eltitkolás. A vádlott az előbb részletezett magatartásával a Btk. 346. § (1) bekezdés c) pont 1. fordulata szerinti magatartást fejtette ki, ezért az ítéltábla a közbizalom elleni bűncselekmény jogszabályi alapját ekként helyesbítette.

[46] A büntetés kiszabásánál irányadó körülmények helyesbítésre szorultak.

[47] A már kifejtettek tekintettel a vádlott büntetett előélete súlyosító körülményként nem vehető figyelembe. Az ítéltábla az *élet elleni* bűncselekmény többszörös minősülését értékelte súlyosító körülményként. A minősítés megváltoztatására figyelemmel az emberölés immár nem négy, hanem öt körülmény folytán minősül súlyosabban. Alaptalannak tekintette a másodfokú bíróság a védőnek az idős személyek sérelmére elkövetett hasonló jellegű cselekmények elszaporodottságának, mint súlyosító körülménynek a mellőzésére irányuló indítványát, mert ennek megállapítása az elsőfokú bíróság saját gyakorlatán alapult.

[48] Osztotta az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontját abban is, hogy súlyosító körülményként kellett figyelembe venni azt, hogy a vádlottal szemben a sértett2 sérelmére elkövetett emberölés bűntette miatt indult nyomozás során már olyan eljárási cselekményeket foganatosított a nyomozó hatóság, amelynek alapján tudnia kellett, hogy elkövetőként számításba vették. Ilyen volt a 2016. május 26. napján elvégzett poligráfós vizsgálat, ami a nyomozás további irányának meghatározásában nyújthat segítséget a hatóságnak.

[49] Az ítéltábla további enyhítő körülményként vette figyelembe az időmúlást, melynek azonban csekély súlya van. Az 56. BK vélemény III/10. pontja szerint minél súlyosabb a bűncselekmény, annál hosszabb az az idő, amely enyhítőként értékelhető.

[50] A védői állásponttal ellentétben az a körülmény, hogy a vádlott 2017. óta áll büntetőeljárás hatálya alatt, enyhítő körülményként nem vehető figyelembe, mert a hatóság tétlensége egyik ügyben sem állapítható meg [2/2017. (II. 10.) AB határozat].

[51] Az ily módon helyesbített és kiegészített büntetés kiszabási tényezők alapján is egyetértett az ítéltábla a törvényszékkel abban, hogy a vádlottal szemben a legsúlyosabb büntetés – határozatlan idejű szabadságvesztés – kiszabása szükséges. Az elsőfokú bíróság helyesen járt el akkor is, amikor a Btk. 44. § (1) bekezdés h) pontja alapján a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét kizárta.

[52] Tévedett azonban, amikor azt állapította meg, hogy a bűncselekmények elkövetésekor és az elbíráláskor azonos anyagi jogi törvényi rendelkezések voltak az irányadók.

[53] Elkerülte a figyelmét, hogy 2018. január 1. napjától hatályos rendelkezések a már végrehajtott büntetés vagy intézkedés beszámítására vonatkozó szabályokat is tartalmazznak [Btk. 92/B. §]. Ezért a vádlottra kedvezőbb az elbíráláskori Btk. alkalmazása, így a másodfokú bíróság a felülbírálat során azokat alkalmazta.

[54] A már hivatkozott Btk. 44. § (1) bekezdés h) pontja azonban mind az elkövetéskor, mind az elbíráláskor hatályban volt.

[55] E rendelkezés szerint az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása esetén a bíróság a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét az emberölés súlyosabban minősülő esetében zárhatja ki.

[56] A vádlott az élet elleni bűncselekmények elkövetésekor épp csak betöltötte a huszonhatodik, illetve a huszonhetedik életévét, és a másodfokú felülbírálatkor a harmincadik életévét alig haladta meg. A számba vett enyhítő körülmények nyomatéka elenyészik a súlyosító körülményekével szemben. A vádlott egy éven belül két egyedül élő, illetve otthonában egyedül tartózkodó idős személy életét oltotta ki. Mindkét sértettet az élet kioltására feltétlenül alkalmas eszközzel bántalmazta. Az éjszaka, illetve az esti órákban otthonunkban támadt rá a sértettekre, mindkét sértett már a legelső erőbehatás következtében a földre rogyott (sértett2 a fejszezsapástól, sértett neve a késszúrástól), de a vádlott mindkét sértettet ezt követően is tovább bántalmazta. Egyik sértettnek sem adott esélyt a túlélésre: sértett2ra még legalább hat ütést mért a fejsze fokával, sértett nevet ütlegelte, majd a házat rágyújtotta.

[57] A sértett2 sérelmére elkövetett bűncselekmény nyomozása során 2016. május 18. napján a nyomozó hatóság tanúként hallgatta ki, 2016. május 25-én poligráfós, 2016. június 23-án grafometriás hazugságvizsgálat alanya volt. Így a vádlott tisztában volt azzal, hogy a német állampolgár sérelmére elkövetett bűncselekmény kapcsán a nyomozó hatóság egyre inkább ráfókuszál és lehetséges elkövetőként már számításba veszi. Mindez nem tartotta vissza attól, hogy 2017. február 2-ről 3-ára virradó éjszaka sértett nevet megölje. Ebből csak és kizárólag az a következtetés vonható le, hogy a vádlott beismerő vallomásaához megbánás nem társul. A vádlott a legelemibb társadalmi normákat sem tartja be, számára más

ember élete értéktelen. A vádlott elvetemültségét jól mutatja az a tény, hogy olyan személyek életére tört, akikkel korábban egyfajta bizalmi viszonyt alakított ki, hiszen mindkét sértettnél végzett alkalmi jellegű munkát. Ugyanitt értékelendő az a tény is, hogy a vádlottnál nála jóval idősebb és ebből eredően gyengébb sértetteket szemelt ki.

[58] A Btk. 79. §-a szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el.

[59] Helyesen állapította meg a törvényszék, hogy az elkövetési körülményeket is figyelembe véve a vádlott társadalomba való visszailleszkedésére esély sem mutatkozik (elsőfokú ítélet [121] bekezdés). Az egyéni megelőzést, vagyis azt, hogy a vádlott a jövőben ne kövessen el újabb bűncselekményt, kizárólag a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét kizáró életfogytig tartó szabadságvesztés biztosítja.

[60] Ugyanakkor ez szükséges ahhoz is, hogy az általános prevenció is érvényesüljön. Az ilyen súlyú büntetés a társadalom felé is üzenetet, figyelmeztetést hordoz, céljának megfelelően alkalmas arra, hogy másokat visszatartson, elrettentsen hasonló bűncselekmény elkövetésétől.

[61] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a fellebbezéseket alaptalanoknak találta, az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[62] A már hivatkozott Btk. 92/B. § (1) bekezdése alapján a vádlott által a Pécsi Törvényszék 7.B.195/2017/35. számú, illetve a Pécsi Ítéltábla Bf.I.32/2018/6. számú ítéletével jogerősen kiszabott és már végrehajtott büntetést a perújítási eljárásban kiszabott büntetésbe beszámította.

[63] Az ítéltábla az iratok alapján a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontjára és a Be. 184. § (2) bekezdés e) pontjára figyelemmel megállapította a vádlott személyazonosító okmányának számát, illetve a Be. 10. § (1) bekezdés 15. pontja alapján a tényleges tartózkodási helyét.

[64] A bíróság a Be. 613. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel a Be. 574. § (1) bekezdésére is – kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült bünygyi költség viselésére.

[65] Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2021. május 12.

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke

Dr. Cserháti Ágota sk.
előadó bíró

Sefta Márta dr. sk.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.550/2020/11. számú ítélete és a Pécsi Törvényszék 13.B.139/2020/32. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős.

Szegedi Ítéltábla
1.Bf.550/2020/11..

8

Szeged, 2021. május 12.

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke